

שילי גת

שבעה שירים ומכתם אחד

מחלת ים

האפק רחוק ממני,
ואני שטה בסירה.
פעם ב- מתעוררת בי בחילה.
הגלים מתנפצים על הספון,
אני הרב חובל
ועורני מחפשת את הכוון.

מכתב ליום הולדת

נו ?
17 זה באמת כזה שונה מ 16 ?
אותם פצעונים, אותם שדים,
לא יצמחו לך פתאם עוד ידים.
שבע.
יש משהו במספר שמקסים אנשים.
"מה הסכויים" שואלים, תמיד התשובה "שבע"
ואני תוהה למה 7
באר שבע
בת שבע
אלפים עשרים ושבע
הרי מטבע הדברים אנחנו מתבגרים,
יש שבועה פלאי עולם וזה בטח לא סתם,
שבע הוא לא סתם.
תהני משבע, זה הטבע

דברים שאני יודעת

לנו יש עוד הרבה לאן ללכת ;
דרך היער,
המדבר

יודעת אני ש-
לא הכל יהיה מבר
אך פשעני פוגשות את
מבטך

יודעת אני
שכלי
שלך

הנה הסיבה שאני לא יודעת לנגן בפסנתר

כמו השרשים של צמחי המדבר ;
תמיד נגעתי בפני השטח,
שתיתי ידע לרוח

שלא - כמו שרשי העץ, שבתוך הקרקע חפר ;
אף פעם לא צללתי לעמקו של הענין,
הסתפקתי במעט מן החויה

בכל רמ"ח אברי

גופי משתוקק
לבי רוטט
שפתי צמאות
וידי מבקשות

פי משתתק
ברפי רועדות
עיני דומעות
אך ידי מחבקות

תני לו אות

סימן אחד קטן, לזה שאת עדין כאן
תני לו מלה
מספיקה אפלו הכרה, תני לו הכרה,
להסביר את עצמו
תני לו משפט
אל תעשי לו דין וחשבון, תני לו לסכם שנים ארכות
תני לו עט
ויכתב לך שורות שלמות
תני לו יד
בפעם האחרונה כרכי את אצבעותיך הקטנות בשלו
תני לו ללקת

כשהייתי קטנה

חבקני אמי
ולחשה לי בשקט, בלאט

שאלו הייתי קצת יותר מבינה
היתה לי נושקת קמעה -

כמעט, סלט, מעט, אפלו לא קצת

בגן עדן

"את באה?" התנערתי מהנקודה על הבר שכנראה בהיתי בה עד אותו רגע והסתובבתי במבט מבובל אל הבחור שעמד מאחורי. "את עומדת לייבש אותי עוד הרבה זמן?" הוא הושיט את ידו קדימה, מסמן לי לאחוז בה. הושיטתי את ידי אל ידו והוא הוביל את שנינו למרכז רחבת הריקודים במועדון, תוך שהוא מסמן לאחראי על המוזיקה לשים איזה שיר. יצא לנו להכיר אז כשארגן לנו פיקניק באיזו גבעה על הכרמל, קימבן לנו שמיכה מכמה בדים ונשכב לידי, בוהה בכוכבים. "אבל פיקניק עושים כשיש אור" מחיתי. לא נראה שזה הפריע לו. זה לא נגמר משהו בנינו בפעם האחרונה. ובכל זאת, המשכנו לרקוד. למוות היה מגע חמים יותר משציפיתי, ואחיזה שמשרה שלווה וביטחון. כשנצמדתי אליו הבחנתי בריחו המתוק שהזכיר לי חלת שבת, שהזכירה לי דבש, שהזכיר לי תפוח עץ, שהזכיר לי את גן עדן שבאופן די אירוני הזכיר לי אותו שוב. גיחכתי כשחשבתי על המעגליות הזאת. אחרי לא הרבה זמן, שנראה כמו נצח, המוזיקה והמועדון התערפלו סביבי ונפלנו ביחד במרכז המועדון, שרויים בגן עדן.